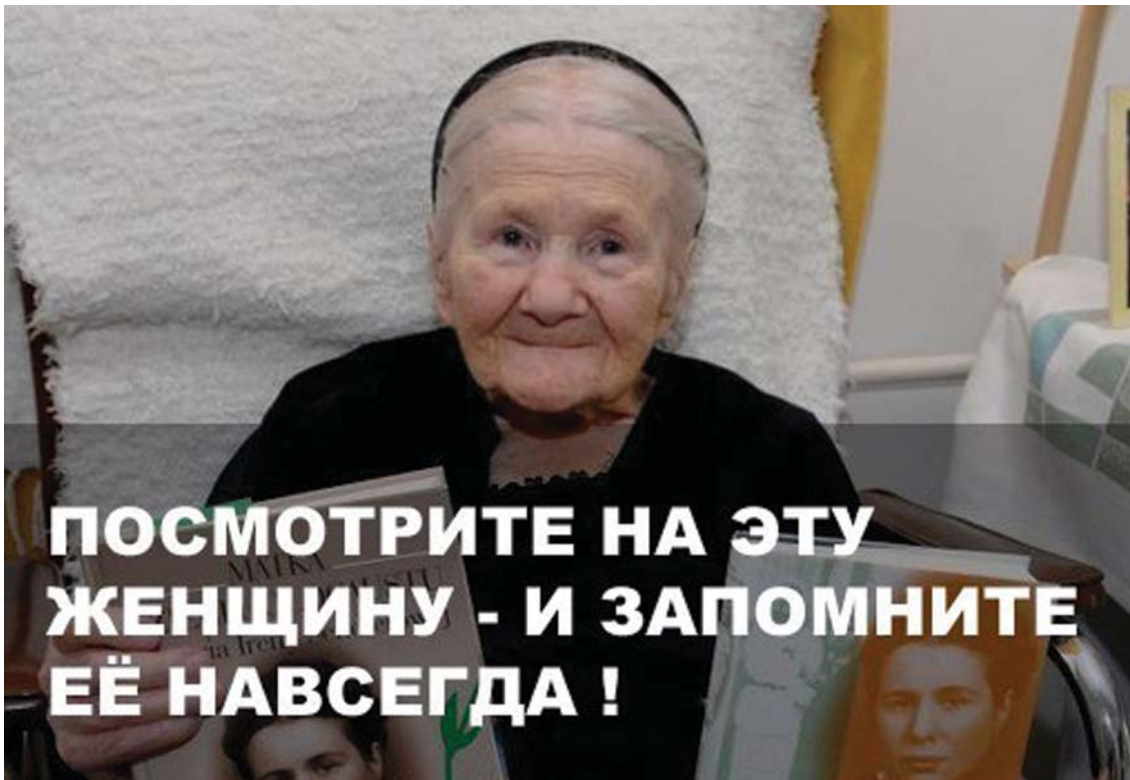

До дня Перемоги

видавати діти. За час цієї діяльності Ірені вдалося винести з гетто і тим самим врятувати 2500 дітей. Її спіймали і катували, зламали їй обидві руки і обидві ноги, але вона не розповіла, де закопані банки з іменами – це була єдина ниточка, за якою вцілілі могли б знайти своїх дітей... Завдяки підтримці підпілля їй вдалося дивом уникнути розстрілу. Після війни вона спробувала відшукати батьків врятованих дітей і

у 2008 у віці 98 років померла жінка на ім'я Ірена Сендлер. Під час Другої світової війни Ірена отримала дозвіл на роботу в Варшавському гетто як сантехнік-зварювальник. У неї були на те "приховані мотиви". Будучи німкенню, вона знала про плани нацистів з приводу євреїв. На дні сумки для інструментів вона почала виносити дітей з гетто, а в задній частині вантажівки у неї був мішок для дітей старшого віку. Там же вона возила собаку, яку привчила гавкати, коли німецька охорона впускала і випускала машину через ворота гетто. Солдати, природно, не хотіли зв'язуватися з собакою, а її гавкіт прикривав звуки, які могли

родини. Але, на жаль більшість з батьків закінчили життя в газових камерах. Діти, яким вона допомогла, були влаштовані в дитячі будинки або усиновлені.

2003 року вона отримала найвищу нагороду Польщі – орден Білого Орла. Музей Голокосту Ізраїлю присудив їй звання "Праведника народів Світу". У 2007 Ірену було висунуто на Нобелівську премію миру, але вона не одержала її. Ірена казала: "Я досі почуваюсь винною, що не зробила більше..."

Ця розповідь – як ланцюжок пам'яті про мільйони жертв війни та її героїв. Такі історії повинен знати кожен.